

วัตถุประสงค์

1. เพื่อส่งเสริมกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัย
2. เพื่อเผยแพร่กิจกรรมต่างๆ และรายงานความก้าวหน้าการดำเนินงานด้านการประกัน

ที่ปรึกษา

ดร. วลัยยา ชูประดิษฐ์
กองบรรณาธิการ
บุคลากรฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา
สำนักวิชาการ

เนื้อหาในเล่ม

- ✎ อารัมภบท
- ✎ บทเรียนจากการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสอง
- ✎ ผลการประเมินคุณภาพภายนอกฯ

จุดสาร

การประกันคุณภาพการศึกษา วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก

ฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา สำนักวิชาการ ปีที่ 2 ฉบับที่ 2 ธันวาคม 2549

อารัมภบท

ผ่านพ้นไปแล้วนะคะ สำหรับการตรวจประเมินคุณภาพภายนอก รอบที่ 2 ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) ในระหว่างวันที่ 16,17 และ 25 สิงหาคม 2549 ทุกหน่วยงานโดยเฉพาะกลุ่มสาขาวิชาคงจะเหน็ดเหนื่อยพอสมควร หลายคนอาจจะกลัวการประเมินเพราะไม่อยากให้ใครมาตำหนิหรือมาชี้ข้อบกพร่อง แต่ทุกคนก็ผ่านการประเมินมาแล้วในหลายๆรูปแบบ เมื่อยังอยู่ในโรงเรียน ในมหาวิทยาลัยเราก็ต้องผ่าน การสอบประเมินผล ใครได้ใครตกใครเก่งใครไม่เก่งก็ถูกประเมินแล้ว เมื่อมาทำงานก็ถูกประเมินตั้งแต่ตอนมาสมัครงาน ทำงานแล้วก็ต้องผ่านการประเมินทุกปี ยิ่งพวกเราเป็นครูบาอาจารย์ยิ่งถูกประเมินมากกว่าคนอื่น ๆ นักศึกษาก็ประเมิน เพื่อนร่วมงานก็ประเมิน หัวหน้าก็ประเมิน เพราะฉะนั้นการประเมินจึงเป็นความจริงของชีวิตที่เราหลีกเลี่ยงไม่ได้ ในฐานะองค์กร วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก ก็ต้องถูกประเมิน เช่นเดียวกันว่าเราจัดการศึกษาได้อย่างมีมาตรฐานเป็นไปตามเกณฑ์คุณภาพมากน้อยเพียงใด สำหรับผลการประเมินคุณภาพภายนอก รอบที่ 2 จะเป็นอย่างไรนั้นโปรดติดตามได้ในจุดสารฯ ฉบับนี้ค่ะ

บทเรียนจากการประเมินคุณภาพภายนอก รอบ 2

การประเมินคุณภาพภายนอก รอบ 2 ที่ผ่านพ้นไปเมื่อเดือน สิงหาคม 2549 นั้น ได้ให้บทเรียนแก่พวกเราหลายอย่าง ที่จะต้องนำมาพัฒนาปรับปรุงคุณภาพการศึกษาให้เป็นไปตามเกณฑ์และเหนือกว่าเกณฑ์คุณภาพให้ได้ ประเด็นปัญหาหรือข้อบกพร่องที่เราพบเจอในการประเมินคุณภาพภายนอก รอบ 2 นี้ มีทั้งประเด็นที่เราควบคุมได้ แต่เราละเลยไม่ให้ความสำคัญและประเด็นที่อยู่ นอกเหนือการควบคุมของเรา

ประเด็นปัญหาที่ควบคุมได้แต่ละเลย ได้แก่

1. การจัดเก็บข้อมูลที่สำคัญ ยังไม่ครบถ้วนและไม่เป็นระบบ ทำให้การรายงานหรือการนำเสนอข้อมูลขาดความน่าเชื่อถือ เพราะขาดหลักฐานสำคัญไป ทั้งที่ในความเป็นจริงแล้วหน่วยงานมีข้อมูลเหล่านั้นอยู่แล้ว แต่ไม่สามารถหา มายืนยันกับกรรมการได้

2. ผลการประเมินโครงการหรือกิจกรรมต่างๆ ที่ดำเนินการมาแล้วแต่ มิได้นำมาใช้เพื่อปรับปรุงการทำงาน ทำให้การดำเนินงานดูเหมือนขาดตอนไป ไม่มีการปรับปรุงให้คุณภาพดีขึ้น

3. ขาดการบูรณาการภารกิจต่างๆ เข้าด้วยกัน ทั้งด้านการเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

4. บุคลากรบางหน่วยงานขาดความเข้าใจในพันธกิจหลักของตนเอง ทำให้การปฏิบัติงานไม่ครบถ้วนตามภารกิจที่กำหนดไว้

5. หน่วยงานหลายหน่วยงานขาดความเข้าใจในเรื่อง การพัฒนา ดังนั้น แม้ว่าจะทำงานตามแผนแต่ไม่ได้ให้ความสนใจในการปรับปรุงหรือพัฒนาให้ดีขึ้น

ทิศทางการพัฒนาและข้อเสนอแนะ

1. ควรให้มีการประเมินผลโครงการหรือกิจกรรมต่างๆ อย่างเป็นระบบเพื่อนำผลการประเมินมาพัฒนาปรับปรุงองค์กรและโครงการอื่น ๆ

2. ควรกำหนดเป็นนโยบายและแผนเร่งด่วนในการส่งเสริมสนับสนุนเร่งรัดให้อาจารย์ทำวิจัย และสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการมากขึ้น อย่างเป็นรูปธรรม

3. ควรจัดให้มีการอบรมหรือประชุมปฏิบัติการ การวิจัยอย่างเร่งด่วน

4. ควรเพิ่มหลักสูตรการอบรมแบบบูรณาการระหว่างคณะในกลุ่มสาขาวิชา เช่น หลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมาย หลักสูตรความรู้กฎหมายสำหรับการให้บริการ ฯลฯ เป็นต้น

5. ควรปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับการพัฒนาพื้นที่สุวรรณภูมิ

6. ควรศึกษาและเรียนรู้วัฒนธรรม และประเพณีของท้องถิ่น เพื่อนำไปจัดสร้างโครงการหรือกิจกรรม เพื่อทำนุบำรุงศิลปะ และวัฒนธรรม

7. ควรพัฒนาบุคลากรสายอาจารย์ให้มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก และตำแหน่งทางวิชาการสูงขึ้น โดยกำหนดเป็นนโยบายและแผนที่มีเป้าหมายชัดเจนเป็นรูปธรรม

8. ควรเพิ่มทักษะด้านภาษาต่างประเทศให้แก่บุคลากรและนักศึกษา

9. ควรศึกษาระบบการจัดทำระบบการประเมินคุณภาพให้สอดคล้องกับเกณฑ์การประเมินของ สมศ. และเผยแพร่ผลการประเมินต่อสาธารณชน

10. ควรให้มีการจัดทำแผนพัฒนา แผนกลยุทธ์ที่มีการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนมีการประเมินแผนฯ และเป็นการจัดทำแผนร่วมกับระดับสาขาวิชาให้สอดคล้องกับแผนของวิทยาลัยและของชาติ

กลุ่มสาขาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์

ลำดับที่	มาตรฐานและตัวบ่งชี้	น้ำหนัก	คะแนนที่ได้	ระดับการประเมิน
1	มาตรฐานที่ 1 ด้านคุณภาพบัณฑิต	35.00	4.40	ดี
2	มาตรฐานที่ 2 ด้านการวิจัยและงานสร้างสรรค์	20.00	2.40	ควรปรับปรุง
3	มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริการวิชาการ	25.00	4.25	ดี
4	มาตรฐานที่ 4 ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	20.00	3.25	พอใช้
ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก 4 มาตรฐานแรก		100.00	3.58	ดี
5	มาตรฐานที่ 5 ด้านการพัฒนาสถาบันและบุคลากร	20.00	4.14	ดี
6	มาตรฐานที่ 6 ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน	20.00	3.79	ดี
7	มาตรฐานที่ 7 ด้านระบบการประกันคุณภาพ	20.00	2.00	ควรปรับปรุง
ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก 7 มาตรฐาน		160.00	3.46	พอใช้

กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ได้ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก 4 มาตรฐานแรก อยู่ในระดับดี และค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก 7 มาตรฐาน อยู่ในระดับพอใช้ และไม่มีมาตรฐานใดอยู่ในระดับต้องปรับปรุง

เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์ การรับรองมาตรฐานคุณภาพแล้ว จะอยู่ในเกณฑ์ที่กลุ่มสาขาวิชาควรได้รับการรับรองมาตรฐานแบบมีเงื่อนไข

ประเด็นที่อยู่เหนือการควบคุม ได้แก่

1. คณะกรรมการประเมินคุณภาพภายนอก รอบ 2 มีจำนวนน้อยกว่ารอบแรก ไม่มีผู้ประเมินครบตามกลุ่มสาขาวิชา จึงทำให้ผู้ประเมินไม่เข้าใจธรรมชาติที่แท้จริงของสาขาวิชา เช่น ใช้บันทึกกฎหมายประเมินคุณภาพ กลุ่มสาขาวิชาทางด้านภาษา

2. วิทยาลัยได้รับคู่มือและเกณฑ์การประเมิน หลังจากถูกประเมินแล้ว 1 เดือน ทำให้ความเข้าใจของผู้ประเมินและผู้ถูกประเมินไม่ตรงกัน

เมื่อพิจารณาประเด็นหรือปัญหาทั้ง 2 ด้านแล้ว จะพบว่า ประเด็นที่เราสามารถควบคุมได้มีมากกว่า ถ้าเราไม่ละเลยผลการประเมินคุณภาพก็น่าจะดีกว่าที่เป็นอยู่ อย่างไรก็ตามวิทยาลัยก็ยอมรับผลการประเมินและมีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาต่อไป การประเมินครั้งนี้เปรียบเสมือนกระจกที่ส่องให้เห็นว่าเรายังมีจุดด้อยตรงไหนที่ต้องได้รับการแก้ไข

ส่วนบทเรียนสำคัญที่พวกเราได้เรียนรู้ร่วมกันอีกประการหนึ่งคือ ความร่วมมือร่วมใจกันทำงานนั้น จะทำให้งานประสบผลสำเร็จ และขอขอบคุณทุกหน่วยงานที่ช่วยกันดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ จนประสบความสำเร็จในระดับที่น่าพอใจและอย่าลืมว่าการแข่งขันเพื่อคุณภาพนั้น ไม่มีเส้นชัย เราต้องพัฒนาไปเรื่อย ๆ (The Race for Quality Has No Finish Line)

ดร. วลัยยา ชูประดิษฐ์
รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

**ผลการประเมินคุณภาพภายนอกวิทยาลัยเซารัสท์บางกอก
รอบการประเมินที่ 2
วันที่ 16,17,25 สิงหาคม 2549**

สำนักประกันคุณภาพการศึกษา

จากร่างรายงานผลการประเมินคุณภาพภายนอก วิทยาลัยเซารัสท์บางกอก รอบการประเมินที่ 2 ซึ่ง สมต. ได้จัดทำเมื่อเดือนกันยายน 2549 และจัดส่งให้วิทยาลัย เมื่อวันที่ 14 ตุลาคม 2549 นั้น มีผลสรุปดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.รายนามคณะผู้ประเมิน

ศาสตราจารย์ ดร. สุณีย์ มัลลิกะมาลย์	ประธานคณะผู้ประเมิน
อาจารย์ ดร. สุมนา จรณะสมบุรณ์	ผู้ประเมิน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กรกนก ทิพรส	ผู้ประเมินและเลขานุการ

**2. ผลการประเมินระดับสถาบันเป็นรายมาตรฐาน
ผลการประเมินในภาพรวม**

ทิศทางการพัฒนาและข้อเสนอแนะ

1. ควรลดภารกิจด้านธุรการที่ไม่เกี่ยวข้องกับ การเรียนการสอน การให้บริการวิชาการ เพื่ออาจารย์จะได้มีเวลาทำวิจัย และสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการมากขึ้น
2. ควรจัดอบรมความรู้ด้านการวิจัย และการนำผลงานไปเผยแพร่
3. ควรศึกษาและทำความเข้าใจถึงลักษณะของกิจกรรมที่ทำให้เกิดการพัฒนางองค์ความรู้หรือการสร้างมาตรฐานтилพัฒนาธรรม ตามบริบทของท้องถิ่น อันเป็นที่ยอมรับของชุมชน
4. ควรจัดทำแผนพัฒนาอาจารย์และกำหนดเป้าหมายให้ชัดเจน
5. ควรพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับการพัฒนาพื้นที่สุวรรณภูมิ
6. ควรทำการประเมินผลการประกันคุณภาพ และโครงการอื่น ๆ เพื่อนำผลการประเมินมาใช้ในการพัฒนาและปรับปรุงองค์กร

3. ผลการประเมินระดับกลุ่มสาขาวิชา กลุ่มสาขาวิชาบริหารธุรกิจ

ลำดับ ที่	มาตรฐานและตัวบ่งชี้	น้ำหนัก	คะแนนที่ได้	ระดับการ ประเมิน
1	มาตรฐานที่ 1 ด้านคุณภาพ บัณฑิต	35.00	4.79	ดีมาก
2	มาตรฐานที่ 2 ด้านการวิจัย และงานสร้างสรรค์	20.00	3.40	พอใช้
3	มาตรฐานที่ 3 ด้านการ บริการวิชาการ	25.00	3.75	ดี
4	มาตรฐานที่ 4 ด้านการทำนุ บำรุงศิลปวัฒนธรรม	20.00	3.00	พอใช้
ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก 4 มาตรฐานแรก		100.00	3.74	ดี
5	มาตรฐานที่ 5 ด้านการ พัฒนาสถาบันและบุคลากร	20.00	4.09	ดี
6	มาตรฐานที่ 6 ด้าน หลักสูตรและการเรียนการ สอน	20.00	3.73	ดี
7	มาตรฐานที่ 7 ด้านระบบ การประกันคุณภาพ	20.00	3.50	พอใช้
ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก 7 มาตรฐาน		160.00	3.75	ดี

กลุ่มสาขาวิชาบริหารธุรกิจ ได้ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก 4 มาตรฐานแรก
อยู่ในระดับการประเมินดี ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก 7 มาตรฐานอยู่ในระดับการ
ประเมินดี และไม่มีมาตรฐานใดอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง

เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์การรับรองมาตรฐานคุณภาพแล้ว จะอยู่ใน
เกณฑ์ที่กลุ่มสาขาวิชาบริหารธุรกิจควรได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพของ
สมต.

ระดับสถาบัน

ลำดับ ที่	มาตรฐานและตัวบ่งชี้	น้ำหนัก	คะแนนที่ได้	ระดับการ ประเมิน
1	มาตรฐานที่ 1 ด้านคุณภาพ บัณฑิต	35.00	4.49	ดี
2	มาตรฐานที่ 2 ด้านการวิจัย และงานสร้างสรรค์	20.00	3.20	พอใช้
3	มาตรฐานที่ 3 ด้านการ บริการวิชาการ	25.00	3.75	ดี
4	มาตรฐานที่ 4 ด้านการทำนุ บำรุงศิลปวัฒนธรรม	20.00	3.00	พอใช้
ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก 4 มาตรฐานแรก		100.00	3.00	ดี
5	มาตรฐานที่ 5 ด้านการ พัฒนาสถาบันและบุคลากร	20.00	4.36	ดี
6	มาตรฐานที่ 6 ด้าน หลักสูตรและการเรียน การสอน	20.00	4.45	ดี
7	มาตรฐานที่ 7 ด้านระบบ การประกันคุณภาพ	20.00	4.00	ดี
ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก 7 มาตรฐาน		160.00	3.82	ดี

ผลการประเมินตามกรอบ สมต.

สถาบันได้ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก 4 มาตรฐานแรก อยู่ในระดับ การประเมิน
ดี ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก 7 มาตรฐานอยู่ในระดับการประเมินดี และไม่มีมาตรฐานใดอยู่
ในระดับปรับปรุง เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์การรับรองมาตรฐานคุณภาพแล้ว จะอยู่ใน
เกณฑ์ที่สถาบันควรจะได้การรับรองมาตรฐานคุณภาพของ สมต.

ทิศทางการพัฒนาและข้อเสนอแนะ

1. วิทยาลัยตั้งอยู่ในย่านอุตสาหกรรม มีชุมชนหนาแน่นโดยรอบและอยู่ใกล้พื้นที่พัฒนาสุวรรณภูมิ จึงนับว่ามีแหล่งที่จะสร้างโอกาสให้วิทยาลัยได้จัดทำโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ มากมาย อาทิ หลักสูตรใหม่ หรือโครงการอบรม เพื่อรองรับกับศักยภาพการพัฒนาของพื้นที่ได้ กิจกรรมชุมชนสัมพันธ์ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและยังเป็นแหล่งขอทุนสำหรับการวิจัย

2. อาคารบริหารและการเรียนการสอน อยู่ในอาคารเดียวกันมีลักษณะเปิดเสรี สะดวกง่ายต่อการประสานงาน ติดตาม ตรวจสอบงาน เกิดความใกล้ชิด อบอุ่นระหว่างผู้บริหารกับบุคลากร อาจารย์กับนักศึกษา การดูแลใช้ประโยชน์จากพื้นที่ทำได้ง่าย แต่อย่างไรก็ตามอาคารบริหารและการเรียนการสอน แม้ว่าจะเป็นจุดเด่น แต่ในทางกลับกันก็เป็นจุดที่ควรพัฒนาเพราะเป็นที่สะท้อนสถานภาพของวิทยาลัย และพื้นที่ที่มีจำกัดทำให้ขาดความพร้อมในการทำกิจกรรม จึงควรพัฒนาเพิ่มพื้นที่หากทำได้

3. สภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วยกรรมการจากหลายสาขาอาชีพ มีทั้งนักการเงิน นักบริหารภาครัฐและเอกชน นักการศึกษา จึงเป็นโอกาสอันดีที่จะได้นโยบายและแนวทางการบริหารจัดการที่เป็นประโยชน์สำหรับวิทยาลัย รวมทั้งเป็นแหล่งอุดหนุนทุนวิจัยและโครงการต่าง ๆ

4. บุคลากร - นักศึกษา

บุคลากรกลุ่มบริหาร เป็นผู้มีอาวุโส มีประสบการณ์ด้านการศึกษาระดับอุดมศึกษา มีความชัดเจนเรื่องนโยบาย เป้าหมาย และทิศทางการพัฒนาได้ดี

บุคลากรกลุ่มอาจารย์ เป็นผู้มีอาวุโสน้อยจึงน่าจะมีโอกาสในการเรียนรู้และการพัฒนาสูงนักศึกษา มีโอกาสพบปะปรึกษาอาจารย์ทำให้มีโอกาสในการพัฒนาการศึกษาได้ดี

5. ผู้บริหารแม้จะมีคุณวุฒิการศึกษาระดับ Ph.D.6 คน ปริญญาโท 2 คน แต่มีตำแหน่งทางวิชาการระดับรองศาสตราจารย์ 2 คน ระดับอาจารย์ 5 คน จึงควรเร่งพัฒนาตำแหน่งทางวิชาการให้สูงขึ้น เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีแก่อาจารย์อื่น

6. บุคลากรสายสนับสนุน วิทยาลัยควรวางแผนการเพิ่มจำนวนบุคลากรให้มากขึ้นเพื่อลดภาระงานด้านธุรการให้กับสายอาจารย์ เพื่อจะได้มีเวลาทำวิจัยหรือสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการมากขึ้น

7. งานวิจัยและผลงานวิชาการอื่น แม้มีการขอทุนสนับสนุนการวิจัยมาก แต่กลับมีงานวิจัยน้อย จึงควรหามาตรการส่งเสริมและจูงใจให้มีการทำวิจัยมากขึ้น และเร่งส่งเสริมให้มีการเขียนตำรามากขึ้น

8. ทุน วิทยาลัยมีการให้ทุนหลายประเภท เช่น ทุนเรียนดี ทุนนักกีฬา ทุนวิจัย ทุนพัฒนาอาจารย์และบุคลากร ฯลฯ จึงน่าจะเป็นโอกาสที่ดีต่อบุคลากรและนักศึกษาในการพัฒนาตนเองและการศึกษา

9. ควรพัฒนาวารสาร SBC โดยให้มีคณะกรรมการตรวจรับบทความเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ (Peer Review Committee)

